

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP κατά Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

(Υπόθεση C-491/16)

(2016/C 441/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείον: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Ανααιρεσίβλητη: Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το επιχειρησιακό πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης (πρόγραμμα AGRO) αποτελεί «πολυετές πρόγραμμα» κατά την έννοια του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, [καταργηθέντος με το άρθρο 107 του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, υπό την επιφύλαξη της διατάξεως του άρθρου του 105, παράγραφος 1];
- 2) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το πρόγραμμα AGRO αποτελεί «πολυετές πρόγραμμα» για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2988/95 ⁽³⁾, κατά το οποίο «[γ]ια τα πολυετή προγράμματα η προθεσμία παραγραφής συνεχίζεται σε κάθε περίπτωση ως την τελική ολοκλήρωση του προγράμματος»;
- 3) Σε περίπτωση που γίνει δεκτό ότι το πρόγραμμα AGRO αποτελεί «πολυετές πρόγραμμα» για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95,
 - υπόκειται η παραγραφή των επιβαλλόμενων στο πλαίσιο του εν λόγω προγράμματος διοικητικών κυρώσεων στην προβλεπόμενη από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού τετραετή προθεσμία;
 - εάν η τετραετής προθεσμία λήγει πριν από την ολοκλήρωση του προγράμματος, επέρχεται παραγραφή ή,
 - λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2988/95, μετατίθεται χρονικώς η ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας παραγραφής έτσι ώστε να συμπίπτει με την ημερομηνία της «τελική[ς] ολοκλήρωσ[ε]ς του [πολυετούς] προγράμματος»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ 1999, L 161, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 (ΕΕ 2006, L 210, σ. 25).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 — Maximilian Schrems κατά Facebook Ireland Limited

(Υπόθεση C-498/16)

(2016/C 441/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Maximilian Schrems

Εναγομένη: Facebook Ireland Limited

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 15 του κανονισμού 44/2001 ⁽¹⁾ την έννοια ότι ένας «καταναλωτής», κατά την εν λόγω διάταξη, παύει να έχει την ιδιότητα αυτή εάν μετά από μακρόχρονη χρήση ιδιωτικού λογαριασμού Facebook δημοσιεύει βιβλία σε σχέση με την προάσπιση των δικαιωμάτων του, δίνει διαλέξεις, ενίοτε επ' αμοιβή, διαχειρίζεται ιστότοπους, συγκεντρώνει δωρεές για την προάσπιση των δικαιωμάτων και αναλαμβάνει τη διεκδίκηση των απαιτήσεων πολυάριθμων καταναλωτών οι οποίες του εκχωρούνται έναντι της διαβεβαίωσης ότι σε περίπτωση επιτυχούς εκβάσεως οι καταναλωτές θα καρπωθούν τα πιθανά οφέλη αφαιρουμένων των εξόδων της σχετικής διαδικασίας;
- 2) Έχει το άρθρο 16 του κανονισμού 44/2001 την έννοια ότι ένας καταναλωτής σε ορισμένο κράτος μέλος δύναται να προβάλει ως ενάγων ενώπιον δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του, συγχρόνως με τις δικές του απαιτήσεις από σύμβαση καταναλωτή, και παρόμοιες απαιτήσεις άλλων καταναλωτών με κατοικία

α. στο ίδιο κράτος μέλος,

β. σε άλλο κράτος μέλος ή

γ. σε τρίτο κράτος μέλος,

όταν αυτές του έχουν εκχωρηθεί και αφορούν συμβάσεις καταναλωτή συναφθείσες με το ίδιο εναγόμενο μέρος και στο ίδιο νομικό πλαίσιο και η εκχώρηση δεν εμπίπτει στη σφαίρα της εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του ενάγοντος, αλλά εξυπηρετεί την κοινή διεκδίκηση των απαιτήσεων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2016 η Olga Stanislavivna Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych, κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-347/14, Olga Stanislavivna Yanukovych κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρεσείουσα: Olga Stanislavivna Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (ένατο τμήμα), της 12ης Ιουλίου 2016, στην υπόθεση T-347/14 κατά το μέρος που ορίζεται στα σημεία 6 και 7 του δικογράφου της αιτήσεως αναρέσεως, συγκεκριμένα δε:
 - τα σημεία 2 και 4 του διατακτικού της αναρεσιβαλλομένης διατάξεως·
 - το σημείο 3 του διατακτικού της αναρεσιβαλλομένης διατάξεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναρεσείουσα και όχι σε εκείνα στα οποία είχε υποβληθεί ο αποβιώσας·